

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XI. [i.e. CXL.] Differentia XI. Iure Canonico Iudex ordinarius ut suspectus
recusari ex justâ causâ potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Unde manifestè sequitur contingere posse ex conditione, seu qualitate subiecti, de quo litigatur, ut plures ex illis actiones ortæ coniungi queant, & simul proponi, cum videlicet nihil est, quod cumulationem impediatur per text. *l. si idem cum eod. ff. De iurisd. om. iud. A. lex. ibid. n. 1. Gloss. in c. Querelam. De elect. c. 2. De caus. poss. & propr. Glo. ibid. in v. Expressum.* Si aliquis vult agere simul utroq; iudicio (possessorio & petitorio) iudex simul expedire debet utrumque. Neq; enim istæ duæ actiones se mutuo expellunt, sed commodè simul morantur, quemadmodum supra *Differentia 131. ostendimus. v. Bronchorst. Centur. 1. Affer. 76.*

II. Quin imò Panormitanus non timuit asserere in *c. Constitutus. n. 2. cum sequi De in integr. restit.* plures actiones in uno libello cumulari posse, etiamsi non compatiantur se invicem: quoties nimirum actor probabiliter dubitat de genere actionis, sive illud dubium ex facto proprio, sive ex alieno procedat. *Glo. in c. abbate sanè. De sens. & re iud. in 6. v. Dominij circa fin.*

Porò iudici magnâ curâ, & sollicitu-

dine attendendum est ad singulas actiones, & facta, ut pro singulis possit iustam sententiam ferre. Tot enim diversæ sententiæ, quot actionum species erunt. *lib. Etiamst parte. iun. Gloss. v. audiendus. ff. De minor. v. And. Gaill. lib. 1. observ. 63. num. 1. & Bronchorst. Centur. 4. Affer. 35.* ubi tres Regulas pro diversitate actionum assignat, quibus tota controversia breviter & distinctè explicatur. *Prima est.* quoties concurrunt plures actiones rei persecutoriæ, ex unâ eademque causâ ortæ una electa altera perimitur *l. quod in herede s. 1. ff. De trib. Act. Secunda.* Cum actiones penales de eadem re vel pecunia concurrunt, alia aliam non consumit. *l. Nunquam. 130. ff. de Reg. iur. Tertia.* in penalibus actionibus pluribus, quæ ex uno facto, aut delicto proveniunt, unius actionis electione altera consumitur, nisi quid in altera plura sit. *Vt si quis furtim arbores cæderit, adversus eum, & lege Aquilia, & arborum furtim cæsarum agi potest. l. 1. ff. Arb. furt. casa.* Item si quis rem rapuerit, & furti, & vi bonorum raptorum tenetur. *l. 1. ff. Vibon. rapt. v. Tholos. l. 21. c. 8. de var. action. gener. & l. 48. c. 5. de libello.*

XI.

DIFFERENTIA. XI.

Iure Canonico Iudex ordinarius ut suspectus recusari ex iustâ causâ potest. *c. Secundo requiris. 41. §. tertio postulas. De appell. c. Cum speciali 61. cod. c. si quis contra clericum. De foro compet. sed Iure civili associatur, non recusatur. l. apertissimi. cum Auth. si verò contigerit C. De iudic. Io. Bapt. à S. Blasio 46.*

I. Glossa in *c. secundo requiris* monet textum illius non loqui de iudice ordinario, qui recusari queat, sed de iudice delegato: atque ita non dissentit à legi-

Antinomía

V

legi-

legibus. sed in *c. Cum speciali De appell.* termo est de iudice ordinario, qui cum ex officio suo contra aliquem procedit ad famam vel clamorem, recusari potest iusta suspicionis causa assignata: ipseque reus cum adversario, vel si adversarius desit, cum iudice arbitros communi voto eligere debet, qui de causa suspicionis, cuius momenti ac pretij sit cognoscat: quæ si probata fuerit, iudex cognitionem causa alteri demandat ex consensu ipsius recusatoris, vel ad superiorem iudicem refert. Non probata, idem perseverat iudex *Canis l. 4. Instit. tit. c. §. Proposenda. Pract. Ferrar. tit. Formæ declin. iud. §. Iudicem n. 4.* Aliqui tamen causa suspicionis probata arbitros de causa principali cognoscere posse existimant, quia tunc devolvitur negotium principale ad iudicem appellationis, *Castrensis in l. cit. Apertissimi n. 8. contra speculat. in tit. De recus. §. fin. num. 1.*

II. Quod civile jus attinet, in l. cit. apertissimum jus dicitur licere litigantibus iudices delegatos, antequam iis inchoetur, recusare: idem de ordinariis non permitti *Item Novel. 86. Et 53. §. Sancimus igitur.* secundum *Everardi Bronchorst.* interpretationem, qui etiam contrarias objectiones solvit. Nam *Authentica. Et consequenter. C. De sent.* quæ maximè videtur obstare, dicendo, quod reus apud eundem iudicem actorem convenire debet, nisi eum ante litem contestatam recuset, non, ut *Rasius* vult, de ordinario iudice totaliter intelligenda est, sed prior pars de reconventionem ad ordinarium refertur; posterior autem de recusatione ad iudicem delegatum iuxta *Authent. Of-*

seratur C. de litis contest. ex qua supplementum est, quod deest in *Authent. Et consequenter.* Hisce calculum suum addit *Andr. Gaill l. 1. obser. 33. n. 1. communem DD.* opinionem vocant, iudicem ordinarium secundum leges civiles, recusari regulariter non posse ad eum effectum, ut removeatur tanquam suspectus: sed si aliqua suspicionis causa subest, adiunctus ei dandus est. *Authent. Si verò contigerit. C. De iud. Bartol. ibi n. 1. Iason num. 4.* ubi communem vocat. Ac proinde iudex, & assessores Camera, cum sint iudices ordinarii à lege imperii iurisdictionem habentes, recusari nequeunt, etsi hoc aliquando tentatum sit, sed frustra. faciunt ad hoc *Felinus in c. 1. n. 6 De iudic. Boërius Decis. 269. num. 4.*

III. *Bronchorst Centur. 1. aff. 66.* Potest è contra totum Collegium vel universitatem recusari, communiter receptum est. *c. Licet ex suscepto De for. compit. c. Pastoralis. §. Notorium. Et §. nunquid. De sent. Et re iudicatâ. Bald. in c. 1. De iudic. n. 7. Mantua singulari 363. Iason in l. cit. A. errissimi* Sed melius illi, qui oppositum sequuntur. Me itò enim fraus præsumitur in eo, qui omnis sapientis civitatis, tanquam suspectos recusat. *Vivius autem l. 1. commun. opinion. in v. Suspecti commune* dicit quod Senatus, vel decurionum ordo at suspectus recusari non possit. Quis enim ignorat, firmius iudicium, imò perfectius esse plurium quam unius. *cap. prudentium De officio iudic. delegat.* Hinc potius pro alicuius collegii consilio, quam pro particularibus præsumitur.